

Spm. nr. S 998

Til *justitsministeren* (16/9 91) af:

Jørn Pedersen (S):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre situationen omkring brug af cykelstativer til påmontering bag på biler?«

Begrundelse

Hvis man i dag anvender et cykelstativ til påmontering bag på en bil, overtræder man færdselsloven, fordi nummerpladen bag på bilen kun er delvis synlig, når cykelstativet er påmonteret.

På denne baggrund overtræder mange danskere uden at vide det færdselsloven, og politiet påtaler dette i nogle tilfælde, idet der uddeles bøder til personer, der på denne måde overtræder loven.

Situationen er uholdbar, fordi mange mennesker anvender det i øvrigt lovlige cykelstativ, som er let at sætte bag på en bil.

Som det er nu, bliver danskproducerede cykelstativer ulovlige at anvende – med tab af arbejdspladser m.v. som resultat.

På denne baggrund ønskes oplyst, om ministeren vil ændre dette, f.eks. ved at udlevere tre nummerplader til biler, således at den tredje nummerplade kan sættes på de ting, man transporterer på cykelstativer. Denne model er brugt i Holland.

Svar (26/9 91):

Justitsministeren (Engell):

Det fremgår af færdselslovens § 82, stk. 1, 2. pkt., at gods skal anbringes på en sådan måde, at påbudte lygter eller nummerplader ikke skjules. Formålet med bestemmelsen er dels at sikre, at bagfra kommende trafikanter kan se tegngivningen, dels at nummerpladen umiddelbart kan aflæses.

Justitsministeriet er bekendt med, at der i et vist omfang finder overtrædelse sted af disse bestemmelser, idet cykelstativer anbringes på en sådan måde, at nummerpladen skjules.

Problemet er rejst over for Justitsministeriet i nogle konkrete sager, hvor politiet har noteret bilisterne for overtrædelse af færdselsloven.

Justitsministeriet har på denne baggrund taget initiativ til en drøftelse med Rigspolicehæfen om en mulig løsning på problemet. En løs-

ning kunne være indførelse af en 3. nummerplade, der klart adskiller sig fra køretøjets øvrige nummerplader, og som kan anbringes på de ting, der transporteres. Resultatet af disse overvejelser foreligger endnu ikke.

Spm. nr. S 999

Til *kulturministeren* (16/9 91) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Vil ministeren redegøre for, på hvilke måder Folketingets dagsorden af 7. marts 1991 om en forstærket udbygning af undervisningstilbudene for psykiatriske patienter efterleves i kommunerne?«

Begrundelse

Landsforeningen Sind påpeger, at de sindslidende har fået meget dårligere muligheder for undervisning efter vedtagelsen af folkeoplysningsloven. Folketinget har ikke desto mindre opfordret kommunerne til en forstærket indsats over for netop denne gruppe borgere, hvorfor spørgeren er interesseret i at få at vide, hvordan kommunerne lever op til denne forpligtelse.

Svar (23/9 91):

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

I den nævnte dagsorden opfordrede Folketinget som et af punkterne kommunerne til – eventuelt i samarbejde med de frivillige organisationer – at forstærke udbygningen af opfølgende foranstaltninger for psykiatriske patienter i form af bl.a. undervisnings- og fritidstilbud.

Af spørgsmålets begrundelse fremgår, at Landsforeningen Sind mener, at de sindslidende har fået meget dårligere muligheder for undervisning efter vedtagelsen af folkeoplysningsloven.

Folkeoplysningsloven afløste lov om fritidsundervisning m.v. Fritidsundervisningslovens bestemmelser om specialundervisning tog sigte på at give handicappede mulighed for at deltage i fritidsundervisning tilrettelagt under hensyntagen til handicapet (hensyntagende fritidsundervisning).

Loven om støtte til folkeoplysning, som trådte i kraft den 1. januar 1991, sikrer, at handicappede har mulighed for at deltage i fritidsundervisning på samme økonomiske vilkår som an-